

Niniejszy dokument nie stanowi doręczenia w trybie art. 15 zzs⁹ ust. 2 ustawy COVID-19 (Dz.U.2021, poz. 1842)

Sygn. akt I AGa 293/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Józef Wąsik
Protokolant:	Michał Góral

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 grudnia 2021 r. w Krakowie

sprawy z powództwa (...) spółki z o.o. w K.

przeciwko stronie pozwanej (...) Spółce jawnej w N.

o zapłatę ewentualnie wydanie rzeczy

na skutek apelacji strony powodowej

od wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Gospodarczego w Krakowie

z dnia 2 października 2019 r. sygn. akt IX GC 1120/17

1. oddala apelację;
2. zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę 6.075 zł (sześć tysięcy siedemdziesiąt pięć złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

SSA Józef Wąsik

Sygn. akt I A Ga 293/19

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. domagała się zasądzenia na jej rzecz od strony pozwanej (...) spółki jawnej z siedzibą w N. kwoty 75.001 zł ewentualnie o nakazanie stronie pozwanej wydania stronie powodowej w terminie 14 dni od daty uprawomocnienia się wyroku 33 ruchomości wskazanych w żądaniu pozwu.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa podniosła, że właścicielem nieruchomości gruntowej położonej w R. była spółka (...) sp. z o.o. Na działce spółka ta prowadziła działalność gospodarczą, m. in. stację paliw i restaurację. W dniu 28 stycznia 2015 r. Naczelnik (...) Urzędu Skarbowego dokonał zajęcia m. in. wszystkich ruchomości objętych żądaniem ewentualnym na poczet zobowiązań spółki (...) sp. z o.o. Postanowieniem z 24 czerwca 2015 r. Sąd Rejonowy

w N. Wydział Zamiejscowy w M. przysądził w toku egzekucji sądowej własność nieruchomości na rzecz strony pozwanej. Postanowienie uprawomocniło się w dniu 19 sierpnia 2015r. W dacie przejścia własności nieruchomości na stronę pozwaną wszystkie ruchomości objęte żądaniem ewentualnym były zajęte na potrzeby osobno prowadzonej egzekucji administracyjnej. W konsekwencji na stronę pozwaną przeszło wyłącznie prawo własności nieruchomości, ale nie prawo własności ruchomości.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości (zarówno pozwu głównego, jak i ewentualnego) i o zasądzenie od strony powodowej na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu strona pozwana podważyła legitymację czynną strony powodowej. Strona powodowa nie wykazała, aby doszło do skutecznej sprzedaży rzeczy na jej rzecz. Jedynym dowodem sprzedaży miałyby być kopie faktur VAT. Zwłaszcza, że prezesi zarządu strony powodowej i spółki (...) sp. z o.o. to prawdopodobnie bracia. Ponadto w dacie rzekomego zbycia ruchomości rzeczy te były zajęte w toku egzekucji administracyjnej. Wbrew twierdzeniom strony powodowej spłata zobowiązań mająca doprowadzić do wygaśnięcia zajęcia nastąpiła ostatecznie w październiku 2016 r., a nie w lutym 2016r. Gdyby zatem uznać, że zawarto umowę sprzedaży, to umowa była nieważna. Do rzeczy wskazanych pod poz. 1- 30 pozwu tytuł prawny zgłaszała spółka (...) sp. j. z siedzibą w R. (poprzedni właściciel nieruchomości). Zgodnie z oświadczeniem wspólnika tejże spółki ruchomości stanowiące wyposażenie kuchni w budynku stacji paliw nie zostały sprzedane poprzednikowi prawnemu spółki (...) sp. z o.o., a tym samym spółka (...) sp. z o.o. nie mogła przenieść własności rzeczy na rzecz strony powodowej. Biegła sądowa, która na potrzeby postępowania egzekucyjnego z nieruchomości sporządziła operat szacunkowy, również uwzględniła dystrybutory paliwa z pompami i pylon. Strona pozwana przystępując do licytacji nieruchomości dążyła do nabycia własności stacji paliw. Strona pozwana nie wiedziała, że toczyła się również egzekucja administracyjna.

Sąd Okręgowy – Sąd Gospodarczy w Krakowie wyrokiem z dnia 2.10.2019r oddalił powództwo i zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 5417 zł

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Przedmiot sporu dotyczył rzeczy znajdujących się na terenie stacji paliw położonej na działce nr (...), dla której Sąd Rejonowy w N. (...) Zamiejscowy Wydział Ksiąg Wieczystych z siedzibą w M. prowadził księgę wieczystą KW nr (...), odłączonej od nieruchomości, dla której prowadzono księgę wieczystą KW nr (...). Ruchomości opisane pod poz. 1- 33 żądania pozwu stanowiły wyposażenie stacji paliw. Aktem notarialnym z 28 grudnia 2012 r. spółka (...) sp. j. sprzedała nieruchomość (działka nr (...)) zabudowaną budynkiem stacji paliw z myjnią i infrastrukturą związaną ze stacją na rzecz (...) sp. z o.o. wraz z infrastrukturą związaną ze stacją. Aktem notarialnym z 13 lutego 2013 r. spółka (...) sp. z o.o. sprzedała nieruchomość (działka nr (...)) zabudowaną budynkiem stacji paliw z myjnią i infrastrukturą związaną ze stacją na rzecz (...) sp. z o.o. Aktem notarialnym z 28 lutego 2013 r. (...) sp. z o.o. wniosła aportem do spółki (...) sp. z o.o. m. in. nieruchomość (działka nr (...)) zabudowaną budynkiem stacji paliw z myjnią i infrastrukturą związaną ze stacją na pokrycie kapitału zakładowego w związku z przystąpieniem (...) do (...) sp. z o.o. W aktach notarialnych z 13.02.2013 r. i z 28.02.2013 r. zapisano, że częściami składowymi nieruchomości był budynek stacji paliw z myjnią i infrastrukturą związaną ze stacją.

Naczelnik (...) Urzędu Skarbowego prowadził postępowanie egzekucyjne przeciwko dłużnikowi (...) sp. z o.o. W dniu 2 czerwca 2014 r. Naczelnik (...) Urzędu Skarbowego zabezpieczył ruchomości opisane pod poz. 1- 33 żądania pozwu. Przed zabezpieczeniem ruchomości spółka (...) sp. z o.o. zadeklarowała w protokole o stanie majątkowym z 2 czerwca 2014 r., że powyższe ruchomości stanowiły jej własność. Do protokołu dołączono m. in. wydruk zawierający spis wyposażenia stacji paliw zatytułowany „23.02.2013 zakup stacji paliw do (...) spis zawierał m. in. wszystkie ruchomości objęte poz. 1- 33 żądania pozwu. W dniu 28 stycznia 2015 r. Naczelnik (...) Urzędu Skarbowego zajął powyższe ruchomości. Na każdej zajętej ruchomości umieszczono znak ujawniający na zewnątrz zajęcie. Strona powodowa wiedziała o zajęciu ruchomości.

Należności objęte tytułami wykonawczymi, na podstawie których prowadzono egzekucję, zostały uregulowane w dniach 17 lutego 2016 r. i 18 października 2016 r. W piśmie z 3 listopada 2016 r. Naczelnik (...) Urzędu Skarbowego powiadomił dłużnika (...) sp. z o.o. o wygaśnięciu z mocy prawa zajęcia ruchomości z dniem dokonania zapłaty.

Z wniosku kilku wierzycieli, w tym spółki(...) sp. j. (strona pozwana w niniejszej sprawie) toczyło się sądowe postępowanie egzekucyjne przeciwko (...) sp. j. i (...) sp. z o.o. W dniu 4 maja 2015 r. Sąd Rejonowy w (...) Zamiejskowy Wydział Cywilny postanowił udzielić przybicia nieruchomości stanowiącej działkę ewidencyjną nr (...) (KW nr (...)) na rzecz spółki (...) sp. j. (strona pozwana w niniejszej sprawie). Postanowieniem z 24 czerwca 2015 r. Sąd postanowił przysądzić własności nieruchomości na rzecz spółki (...)sp. j. (strona pozwana w niniejszej sprawie).

(...)sp. j. (strona pozwana w niniejszej sprawie), gdy dowiedziała się o zajęciu ruchomości w toku egzekucji administracyjnej wytoczyła powództwo o zwolnienie spod egzekucji dwóch dystrybutorów paliwa wraz z pompami i pylonu reklamowego. Sprawa toczyła się przed Sądem Rejonowym w (...) Zamiejskowy Wydział Cywilny w M. (sygn. akt (...)). Następnie, po powzięciu wiadomości o wygaśnięciu zajęcia, strona powodowa cofnęła powództwo. Postanowieniem z 30 września 2016 r. Sąd umorzył postępowanie i orzekł o kosztach procesu. Na skutek zażalenia Sąd odwoławczy postanowieniem z 26.01.2017 r. uchylił zaskarżone postanowienie w zakresie obciążenia jednego z pozwanych kosztami procesu.

Pylon reklamowo- cenowy był zamontowany na nieruchomości (na terenie stacji paliw) co najmniej od początku 2013 r. W późniejszym czasie nie wybudowano nowego pylonu. Pylon był przymocowany śrubami do betonowego fundamentu. Strona powodowa zawarła z (...) sp. z o.o. dwie umowy sprzedaży:

- w dniu 6 czerwca 2016 r. umowę sprzedaży, na podstawie której miała kupić od (...) sp. o.o. ruchomości wskazane pod poz. 1- 32 żądania pozwu;

- w dniu 1 sierpnia 2016 r. umowę sprzedaży, na podstawie której miała kupić od(...) sp. o.o. ruchomość wskazaną pod poz. 33 żądania pozwu (pylon reklamowo- cenowy).

Prezes zarządu strony powodowej (P. I.) jest bratem prezesa zarządu spółki...(A. I.).

Sąd poczynił następujące rozważania prawne:

Strona powodowa wywodziła swoje roszczenie o zapłatę kwoty 75.001 zł tytułem odszkodowania wynikłego z uszczuplenia majątku z powodu odmowy wydania przez stronę pozwaną stronie powodowej 33 ruchomości opisanych w żądaniu pozwu. Strona powodowa sformułowała również żądanie ewentualne o nakazanie stronie pozwanej wydania stronie powodowej w terminie 14 dni od daty uprawomocnienia się wyroku 33 ruchomości wskazanych w żądaniu pozwu na wypadek uznania przez Sąd o braku podstaw do zapłaty kwoty 75.001 zł. Kluczowym na rozstrzygnięcia sprawy było ustalenie, komu przysługiwało prawo własności 33 ruchomości opisanych w żądaniu pozwu (w szczególności, czy prawo własności przysługiwało stronie powodowej, czy stronie pozwanej). Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wraz z dokonaną oceną prawną stanowił podstawę do uznania, że stronie powodowej nie przysługiwało prawo własności 33 ruchomości opisanych w żądaniu pozwu.

Dla wyjaśnienia tego rozstrzygnięcia należy przedstawić chronologicznie zdarzenia i związaną z nimi ocenę prawną. Przedmiot sporu dotyczył rzeczy znajdujących się na terenie stacji paliw położonej na działce nr (...), dla której Sąd Rejonowy w (...)Zamiejskowy Wydział Ksiąg Wieczystych z siedzibą w M. prowadził księgę wieczystą KW nr (...), odłączonej od nieruchomości, dla której prowadzono księgę wieczystą KW nr (...).

Ruchomości opisane pod poz. 1- 33 żądania pozwu stanowiły wyposażenie stacji paliw. Z kolejnych aktów notarialnych z 28 grudnia 2012 r., 13 lutego 2013 r. i 28 lutego 2013 r. wynikało, że ich przedmiotem było przeniesienie prawa własności nieruchomości (działka nr (...)) zabudowanej budynkiem stacji paliw z myjnią i infrastrukturą związaną ze stacją paliw. W aktach notarialnych z 13.02.2013 r. i z 28.02.2013 r. zapisano dodatkowo, że częściami składowymi nieruchomości był budynek stacji paliw z myjnią i infrastrukturą związaną ze stacją. Ostatecznie prawo

własności nieruchomości zostało przeniesione na rzecz (...) sp. z o.o. Przedmiotem aktów notarialnych była nie tylko nieruchomość, ale również stacja paliw z wyposażeniem. Wyposażenie stacji paliw, w tym dystrybutory i pylon reklamowo- cenowy były przynależnościami stacji paliw w rozumieniu art. 51 § 1 kc, albowiem były potrzebne do korzystania ze stacji paliw. W konsekwencji stosownie do art. 52 kc przeniesienie własności stacji paliw skutkowało przeniesieniem własności wyposażenia stacji paliw, w tym dystrybutorów i pylonu reklamowo- cenowego (poz. 1- 33 żądania pozwu). Ponadto w aktach notarialny wskazano, że ich przedmiotem była m. in. infrastruktura stacji paliw- dystrybutory paliwa i pylon niewątpliwie należało uznać za infrastrukturę stacji paliw- w konsekwencji tym bardziej należało uznać, że kolejnymi aktami notarialnymi przeniesiono m. in. prawo własności wyposażenia stacji paliw, w tym dystrybutorów i pylonu. Potwierdzeniem powyższego było zadeklarowanie przez (...) sp. z o.o. w toku egzekucji administracyjnej (w protokole o stanie majątku z 02.06.2014r. i załączniku nr 2 do protokołu zatytułowanym „23.02.2013 zakup stacji do (...) że była właścicielem wyposażenia stacji paliw, w tym dystrybutorów i pylonu reklamowo- cenowego. Załącznik nr 2 obejmował wszystkie ruchomości opisane w pkt 1- 33 żądania pozwu.

Sąd przy tym zwrócił uwagę, że nazwa załącznika nr 2 stanowiła potwierdzenie, że przedmiotem przeniesienia prawa własności na rzecz (...) sp. z o.o. aktem notarialnym z 28 lutego 2013 r. było wyposażenie wskazane w tym załączniku. Gdyby przyjąć, że (...) sp. z o.o. nie nabyła wyposażenia (w tym dystrybutorów i pylonu) w wyniku aktu notarialnego z 28 lutego 2013 r., to okoliczności sprawy dały podstawę od uznania, że stała się ich właścicielem w wyniku zasiedzenia (art. 174 kc). Okoliczności sprawy nie dawały przy tym podstaw do uznania, że (...) sp. z o.o. posiadało wyposażenie w złej wierze. W konsekwencji spółka (...) sp. z o.o. nabyła prawo własności wyposażenia stacji paliw, w tym dystrybutorów paliwa i pylonu reklamowo- cenowego (wskazanego następnie pod poz. 1- 33 żądania pozwu).

Następnie spółka (...) sp. z o.o. zawarła ze stroną powodową dwie umowy sprzedaży powyższego wyposażenia (w dniach 6 czerwca 2016 r. i 1 sierpnia 2016 r.). Strona powodowa jednak nie nabyła skutecznie ani wyposażenia, ani dystrybutorów, ani pylonu, czyli żadnej z ruchomości wskazanych pod poz. 1- 33 żądania pozwu, albowiem w dacie nabycia ruchomości te były zajęte w toku egzekucji administracyjnej. Zwolnienie zajęcia nastąpiło z chwilą dokonania ostatniej wpłaty przez dłużnika, czyli 18.10.2016 r., a zatem po zawarciu umów sprzedaży między (...) sp. z o.o. a stroną powodową. Sprzedaż zajętej ruchomości w toku egzekucji administracyjnej jest nieważna na podstawie art. 58 § 1 kc (tak samo w komentarzu do art. 100 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji pod red. D. R. Kijowskiego, publ. LEX).

Należy dodać, że w postępowaniu egzekucyjnym w administracji brak odpowiednika art. 848 kpc, a zatem nie sposób uznać, że zbycie zajęte rzeczy spowodowało tylko bezskuteczność względem wierzyciela egzekwującego. Nie było ponadto podstaw do zastosowania art. 169 § 1 kc, albowiem nabywca (strona powodowa) działał w złej wierze, o czym świadczyły powiązania osobowe prezesów zarządu strony powodowej i (...) sp. z o.o.; ponadto strona powodowa wiedziała, że ruchomości były zajęte (przyznała tą okoliczność w toku przesłuchania).

Z kolei strona pozwana nie nabyła w toku egzekucji sądowej wyposażenia stacji paliw (poz. 1- 33 żądania pozwu). W toku egzekucji strona pozwana nabyła nieruchomość, a nie zorganizowane przedsiębiorstwo obejmujące nieruchomość i stację paliw z jej wyposażeniem. W konsekwencji nie nabyła dystrybutorów i pylonu, a fakt, że uwzględniono je w operacie szacunkowym sporządzonym na potrzeby sprzedaży w toku egzekucji było zdaniem Sądu Okręgowego bez znaczenia.

W ocenie Sądu ani dystrybutory paliwa, ani pylon cenowo- reklamowy nie były częściami składowymi nieruchomości w rozumieniu art. 47 kc- można je bowiem zdemontować (pylon jest zamocowany śrubami do betonowego fundamentu) bez uszkodzenia tych rzeczy i gruntu. Odłączenie ich nie spowoduje istotnej zmiany całości, tj. nieruchomości, a nie stacji paliw. Spór stron co do tego, czy Sąd w sprawie o zwolnienie spod egzekucji wypowiedział się na temat prawa własności zajętych rzeczy był bez znaczenia. Sąd nie rozpoznał bowiem merytorycznie sprawy (sprawa została umorzona na skutek cofnięcia pozwu).

W konsekwencji powództwa (o zapłatę i ewentualne o wydanie) należało oddalić. Strona powodowa nie była właścicielem ruchomości wymienionych pod poz. 1- 33 pozwu, wobec czego nie mogła żądać zapłaty odszkodowania

z powodu posiadania i niezwrócenia tych ruchomości (nie była poszkodowaną; por. art. 415 kc), ani nie mogła żądać ich wydania (art. 222 § 1 k.c.). Sąd ponadto zwrócił uwagę, że żądanie zapłaty odszkodowania nawet przy założeniu, że strona powodowa była właścicielem ruchomości, podlegałoby oddaleniu, albowiem strona powodowa nie poniosłaby żadnej szkody- przysługiwałoby jej roszczenie o wydanie i o zapłatę wynagrodzenia za korzystanie z rzeczy na podstawie art. 224 k.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z § 15 w zw. § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

Apelację od tego wyroku – w całości - wniosła powódka, zarzucając:

1.naruszenie przepisów prawa materialnego, poprzez obrazę art. 58 § 1 k.c. polegającą na uznaniu, iż przeniesienie własności ruchomości, o które w sprawie chodzi (wyposażenia restauracji oraz stacji paliw) nie skutkowało nabyciem przez stronę powodową statusu właściciela tychże ruchomości (oznaczonych w pozwie nr 1-33) z uwagi na ich zajęcie w toku postępowania egzekucyjnego w administracji (zajęcie w toku egzekucji administracyjnej) podczas gdy przepis powyższy nie wchodził w nin. sprawie w zastosowanie, ponieważ w dacie zawierania umów sprzedaży pomiędzy spółką (...) Sp. z o. o. a powódką (tj. w dniach 6 czerwca 2016 oraz 1 sierpnia 2016) ruchomości nie podlegały już zajęciu, stąd też Sąd I instancji nie mógł być do stanu faktycznego nin. sprawy zastosować art. 58 § 1 k.c.;

2. mający wpływ na treść zaskarżonego wyroku błąd w ustaleniach faktycznych polegający na uznaniu iż w dacie umów sprzedaży tj. 6 czerwca i 1 sierpnia 2016 r. (...) nie była właścicielem ruchomości oznaczonych w pozwie nr 1 - 33 uprawnionym do swobodnego nimi dysponowania i tym samym nie mogła [rzekomo] skutecznie ich zbyć na rzecz strony powodowej, ponieważ do zwolnienia spod zajęcia w toku egzekucji administracyjnej doszło po dacie zawarcia w/w umów sprzedaży, podczas gdy do zwolnienia zajętych ruchomości spod zajęcia w toku egzekucji administracyjnej doszło w rzeczywistości przed datą zawarcia w/w umów sprzedaży;

3. nadto zarzuciła naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez niewszechstronne rozważenie zebranego w sprawie materiału dowodowego polegające na nieskonfrontowaniu zeznań świadka A. I. (złożonych na rozprawie w dniu 28 marca 2019 - adnotacja 00:22:24) z treścią pisma Naczelnika (...) Urzędu Skarbowego z dnia 3 listopada 2016, w którym to piśmie wskazano, że informowano o zapłacie należności w dniach 17 lutego 2016 oraz 18 października 2016r;

4. naruszenie art. 415 k.c. poprzez jego niezastosowanie i przyjęcie, że strona powodowa nie jest poszkodowaną, podczas gdy skutek upływu czasu i tzw. ekonomicznej amortyzacji (zużycia) ruchomości, o które w sprawie chodzi strona powodowa, wskutek bezprawnych zaniechań w wydaniu rzeczy przez stronę pozwaną, bezpowrotnie utraciła dostęp do ruchomości o wartości 75 001 PLN, ergo jest poszkodowana;

5. naruszenie przepisów procedury, a to art 227 kpc i 217 kpc oraz 278 par.1 kpc poprzez oddalenie wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego, podczas gdy wyszacowanie wartości ruchomości o które w sprawie chodzi (a poprzez to ustalenie utraty ich wartości w czasie i rozmiaru szkody powoda) wymagało wiadomości specjalnych.

Wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie od strony pozwanej na rzecz strony powodowej zapłaty kwoty 75 001 z ewentualnie o nakazanie stronie pozwanej wydania stronie powodowej w ciągu 14 dni, licząc od dnia wskazanych ruchomości (1 do 33) oraz zasądzenie od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kosztów postępowania apelacyjnego.

Pozwana wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania apelacyjnego.

Pismem z dnia 20 lipca 2020r powódka wniosła o przeprowadzenie dowodu z kolejnej umowy sprzedaży przedmiotowych ruchomości zawartej między (...) sp. z o.o. w K. a (...) sp. z o.o. w K..

Sąd Apelacyjny, po rozpoznaniu obu apelacji, zważył, co następuje:

Apelacja strony powodowej jest bezzasadna w całości.

Ustalony przez Sąd Okręgowy stan faktyczny, Sąd Apelacyjny przyjął za własny, za wyjątkiem okoliczności, które ustalił samodzielnie, a to:

Strona pozwana nabyła w toku egzekucji sądowej prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w N., sygn. sprawy (...) nieruchomości w postaci działki nr (...), dla której Sąd Rejonowy w(...) Zamiejscowy Wydział Ksiąg Wieczystych z siedzibą w M. prowadził księgę wieczystą KW nr (...), odłączonej od nieruchomości, dla której prowadzono księgę wieczystą KW nr (...) na której posadowiona jest stacja paliw (część składowa) wraz z jej wyposażeniem stacji (przynależnościami) obejmującymi rzeczy ruchome w postaci:

1. Ekspresu do kawy A. (...)
2. Telewizora (...) nr (...)
3. Pieca do pizzy S. nr (...)
4. Wyparzarki do naczyń F., typ (...)nr (...)
5. Lodówki A. (kolor biały, dwukomorowa, wys. Ok. 1.70 m)
6. Lodówki L., kolor biały, niska, 1 komorowa, wys. 1 m,
7. Lodówki A. jednokomorowej, kolor biały, wys. 1,2m,
8. Zamrażalki W. kolor biały, nr (...)
9. Zamrażalki A., wys. 1,2 m, koloru białego, jednokomorowa
10. Lodówki (...), wys. 2 m, jednokomorowa
11. Zamrażalki (...), 2m, jednokomorowa,
12. Zlewu dwukomorowego (...) ze stali nierdzewnej z dolną półką, (wym. 60x70x80)
13. Zlewu dwukomorowego (...) ze stali nierdzewnej z dolną półką (wym. 60x200x70)
14. Regału (...) na naczynia ze stali nierdzewnej (wym. 60x60x180)
15. Szafki na naczynia zasuwanej ze stali (...) (wym. 60x80x180)
16. Stołu ze stali nierdzewnej z dolną półką (...) (wym. 80x80x70)
17. Szafki zasuwanej ze stali nierdzewnej (...) (wym. 160x70x70)
18. Zlewu dwukomorowego z szafką zasuwaną (wym. 100x70x70)
19. Szafki zamykanej ze stali nierdzewnej (...) (wym. 160x70x70)
20. Szafki ze stali nierdzewnej z półką dolną i dwiema szufladami (wym. 120x70x70)
21. Szafki z dolną półką ze stali nierdzewnej (...) (wym. 80x70x70),
22. Klocka do rąbania mięsa na konstrukcji ze stali nierdzewnej (wym. 50x60x70)
23. Stołu ze stali nierdzewnej (...) (wym. 50x100x70)
24. Frytkownicy L. ze stali nierdzewnej,

25. Grilla L. ze stali nierdzewnej,
26. Kuchenki elektrycznej ze stali nierdzewnej,
27. Okapu ze stali nierdzewnej (...)
28. Kontakt Grill (...),
29. Zlewozmywaka 3 komorowego z szafką dolną przesuwaną (wym. 140x60x70)
30. Komory chłodniczej typ (...) (...)
31. Dystrybutora paliwa nr (...) oznaczonego z zewnątrz cyfrą (...)wraz z pompami
32. Dystrybutora paliwa nr (...) oznaczonego z zewnątrz cyfrą (...) wraz z pompami
33. Pylonu reklamowo – cenowego.

Przynależności te jak zasadnie ustalił Sąd Okręgowy były wcześniej przedmiotem obrotu prawnego i dzieliły los nieruchomości i taki sam skutek nastąpił wskutek przysądzenia własności tej nieruchomości na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w N. z dnia 24 czerwca 2015r, sygn. akt (...) (k.92 tych akt) na rzecz strony pozwanej za cenę 3.951.067,50 zł. Przemawia za tym również protokół opisu i oszacowania nieruchomości z 28.06.2012r z którego wynika, że przedmiotem Opisu a zatem i oszacowania jest także budynek stacji paliw z zapleczem hotelowo-restauracyjnym. Nie powinno budzić wątpliwości, że zaplecze hotelowo-restauracyjne to rzeczy ruchome wymienione pod pozycjami 1-13 powyższego spisu.

Z kolei dystrybutory paliw i pylon reklamowo- cenowy stanowią klasyczne wyposażenie każdej stacji paliw immanentnie związane z jej funkcjonowaniem, zatem stanowią jej przynależności tej nieruchomości będące przedmiotem zajęcia celem egzekucji i następnie przedmiotem egzekucji wraz z nieruchomością, chyba, że zostałyby wyłączone z pod oszacowania i stanowiły odrębny przedmiot egzekucji lub zostały zwrócone dłużnikowi. W sprawie niniejszej przynależności te zostały objęte przedmiotem oszacowania.

Dowód: protokół opisu i oszacowania nieruchomości –k. 2, oraz wyciąg z operatu szacunkowego rzeczoznawcy – 3 akt (...)

W konsekwencji podzieliły skutek przejścia własności całej nieruchomości na stronę pozwaną mimo ogólnego sformułowania sentencji postanowienia o przysądzeniu własności. Zgodnie bowiem z art. 56 k.c. czynność prawna wywołuje nie tylko skutki w niej wyrażone, lecz również te które wynikają z ustawy, z zasad współzycia społecznego oraz z ustalonych zwyczajów.

Zgodnie z art. 929 § 1 kpc zajęcie obejmuje nieruchomość i to wszystko, co według przepisów prawa rzeczowego stanowi przedmiot obciążenia hipoteką. Zgodnie z art. 84–86, 88 i 93 ustawy o księgach wieczystych i hipotece (dalej: KWU) zajęcie obejmuje więc także: 1) przynależności nieruchomości, 2) odłączone części składowe nieruchomości, 3) zbyte przynależności nieruchomości, 4) roszczenie właściciela o czynsz najmu lub dzierżawy, 5) roszczenie odszkodowawcze określone w art. 93 KWU. Do zajęcia tych rzeczy i praw dochodzi z mocy samego prawa, w chwili zajęcia nieruchomości. Nie są zatem w tym przedmiocie konieczne dodatkowe czynności komornika. Nie jest możliwe skierowanie egzekucji do rzeczy lub praw podlegających zajęciu razem z nieruchomością po zajęciu nieruchomości. W tym momencie te rzeczy i prawa tracą samodzielny byt prawny i w dalszym toku postępowania dzielą los nieruchomości. Nie stanowią więc odrębnych składników majątku dłużnika, do których dopuszczalne byłoby skierowanie egzekucji. Egzekucja wszczęta z tych rzeczy lub praw przed zajęciem nieruchomości podlega umorzeniu po zajęciu nieruchomości. Jednak nie na podstawie art. 824 § 1 pkt 2 kpc, jako egzekucja niedopuszczalna ze względu na przedmiot (tak J. Świeczkowski, Zakres, s. 122), ale ze względu na następczą bezprzedmiotowość – utratę bytu przez rzecz lub prawo, do których została skierowana egzekucja. Egzekucja w takiej sytuacji nie może być więc skuteczna

(art. 824 § 1 pkt 3 kpc). Po zakończeniu egzekucji z nieruchomości możliwe jest ponowne skierowanie egzekucji do rzeczy lub praw podlegających zajęciu razem z nieruchomością. Te składniki majątku dłużnika odzyskują bowiem wówczas samodzielny byt prawny.

Według art. 84 KWU hipoteka na nieruchomości obciąża także jej przynależności. Zgodnie z art. 51 § 1 k.c. przynależnościami są rzeczy ruchome potrzebne do korzystania z innej rzeczy (rzeczy głównej) zgodnie z jej przeznaczeniem, jeżeli pozostają z nią w faktycznym związku odpowiadającym temu celowi, z tym że stosownie do art. 51 § 2 k.c. właścicielem rzeczy głównej i przynależności musi być ta sama osoba. Wydaje się przy tym, że w wypadku, gdy współwłaściciel nieruchomości jest wyłącznym właścicielem rzeczy potrzebnej do korzystania z nieruchomości, nie odbiera to tej rzeczy statusu przynależności (por. Tomasz Szanciło: Komentarz do kodeksu cywilnego, tom. II, art. 729 kpc, Legalis)

Jako przynależność nieruchomości może być także potraktowany pawilon handlowy lub kiosk niezwiązany trwale z gruntem, a więc stanowiący odrębną ruchomość (zob. wyr. SN z 11.2.1999 r., III CKN 178/98, Legalis). Przykładowo, również meble stanowiące wyposażenie hotelu, a także inne ruchomości potrzebne do korzystania z budynku hotelowego zgodnie z jego przeznaczeniem, stanowią przynależności objęte zajęciem (J. Korzonek, Postępowanie egzekucyjne i zabezpieczające, s. 940). Natomiast przynależnościami nieruchomości rolnej są maszyny i urządzenia, potrzebne do prowadzenia gospodarstwa rolnego (por. post. SN z 6.4.1960 r., 4 CR 895/59, RPEiS 1960, Nr 4, s. 315), a także inwentarz żywy, np. trzoda chlewna, bydło, konie itp. (M. Bednarek, Mienie, s. 161–162).

Wszystkie rzeczy ruchome wymienione w spisie nie zostały oddzielone od reszty nieruchomości i nie zostały zwrócone dłużnikowi, lecz zostały wydane stronie pozwanej przez Komornika po zapłacie całej ceny przez nabywcę i uprawomocnieniu się postanowienia o przysądzeniu własności.

Ostatecznie, gdyby nie podzielić powyższego stanowiska, to należałoby przyjąć, że strona pozwana nabyła własność tych ruchomości przez zasiedzenie na podstawie art. 169 k.c. była bowiem w dobrej wierze.

Wobec skutecznego nabycia własności spornych rzeczy nie mogły wywrzeć skutku prawnego kolejne umowy sprzedaży tych ruchomości zawierane przez ich poprzedniego właściciela (...) sp. z o.o. w K., łącznie z ostatnią umową z dnia 16.06.2020r. (k.478-481 nin. akt). Można bowiem przenieść tylko takie prawa jakie się samemu posiada.

Przedstawione okoliczności wskazują, że brak jakichkolwiek podstaw do uwzględnienia powództwa odszkodowawczego (art. 415 k.c.) jak i windykacyjnego w ramach art. 222 § 1 k.c.

Tylko dodatkowo – w ramach tzw. asekuracji orzeczniczej – w ocenie Sądu Apelacyjnego, powództwo podlegałoby oddaleniu ze względu na nadużycie prawa, na podstawie art. 5 k.c. biorąc pod uwagę, że strona pozwana, która w dużej mierze zapłaciła także za przedmiotowe ruchomości, nie została w części zaspokojona ani w toku egzekucji ani później przez powódkę, co było bezsporne między stronami w toku rozprawy apelacyjnej.

Mając zatem na uwadze przedstawione argumenty, apelacja strony powodowej została oddalona w całości na podstawie art. 385 kpc.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd orzekł na mocy art. 98 kpc w zw. z art. § 2, 10 pkt 2 i 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1870) w aktualnym brzmieniu.

SSA Józef Wąsik